

Tillæbelse til Sammenlægning med anden Jord kan meddeles, naar Omstændighederne tale for at imødekomme den paagældende Landarbejders Ønske om at udvide sin Bedrift; dog maa Lobben i det hele ikke overstige det i § 4, 1ste Punktum, fastsatte Maximum, og bliver den da i sin Helhed at betragte og notere som Husmandsbrug.

Tillæbelse til Magelæg af en Husmandslob eller en Del af en saadan med en anden Lob kan meddeles, naar derved i det hele, et hensigtsmæssigere Husmandsbrug vil fremkomme. Er det for at frigøre en Husmandslob for de den som saadan i Henhold til nærværende Lov paahvilende Forpligtelser, at Magelæg med en anden Lob ønskes, maa det oplyses, at den Lob, paa hvilken Forpligtelsen som Huslob fremtidig kommer til at hvile, er lige saa god og lige saa svarende til sit Djemed som den Lob, der ønskes frigjort.

Wilkårene for Ordningen af Gældsforholdet til Statskassen i Anledning af Udskytning, Sammenlægning og Magelæg fastsættes af Landbrugsministeren efter Indstilling af Amtskommissionen.

§ 20.

I Tilfælde af, at Ejeren ønsker i levende Live at overdrage hele Ejendommen til en anden, kan Køberen kun indtræde i Sælgerens Forhold til Statskassen, naar han opfylder de foran i §§ 2 og 3 stillede Betingelser. Dog kan der, hvis det er en Søn eller Sviger søn eller noget af disses Børn, Ejendommen ønskes afstaaet til, bortses fra de i § 3 a., b., e. og g. anførte Betingelser.

Overdragelse af Ejendommen til en Person, der ikke opfylder de ovennævnte Betingelser, kan kun ske, naar Gælden til Statskassen samtidig helt indfries. Ved saadan Overdragelse frigøres Ejendommen ikke for de den som Husmandsbrug i Henhold til nærværende Lov paahvilende særlige Forpligtelser, og navnlig vedbliver den at være undergivet Reglerne i § 19 med Hensyn til Udskytning, Sammenlægning og Magelæg.

§ 21.

Afgaar Ejeren ved Døden, kan hans Enke, hvis hun forbliver i Besiddelse af Ejendommen, indtræde i afdødes Forhold til Statskassen.

Indgaar Enken nyt Egteskab, kan Forholdet til Statskassen kun fortsættes, hvis Manden opfylder de foran i § 3 Litra c., d. og f. indeholdte Betingelser.

§ 22.

De ifølge Fdg. 13de Maj 1769 § 5 og senere Bestemmelser gældende Regler om Selvejerbønderes Testationsret skulle ogsaa finde Anvendelse med Hensyn til testamentariske Dispositioner over de heromhandlede Huse med Tilbehør. Udøves Testationsretten til Fordel for et af Børnene, skal den, hvem Huset med Jordlob efter Husmandens og hans Hustrus Bestemmelse skal tilfalde, kunne indtræde i Arveladerens Forhold til Statskassen, saafremt han eller, hvis det er en Datter, til Fordel for hvem Testationsretten benyttes, hendes Mand opfylder de foran i § 3 Litra c., d. og f. indeholdte Betingelser, dog kun for saa vidt den Sum, som Arvingen skal udrede til Dødsboet og Medarvingerne for Overtagelsen af Ejendommen med Tilbehør, ikke i Testamentet er sat højere end til et Beløb, der svarer til, hvad der paa den Tid, Arvefaldet fandt Sted, af Arveladeren var betalt i Afdrag paa Prioritetsgælden.

For saa vidt Overtageren af Ejendommen ikke selv er i Besiddelse af Midler til Dækning af den Sum, han skal tilsvare Medarvingerne, kan der gives disse Prioritet i Ejendommen efter Statskassen, imod at de underkaste sig rimelige, af Amtskommissionen godkendte, Wilkaar for Forrentning og Afbetaling af deres Tilgodehavende.